

formitor, & cum eadem qualitate, quia sicut homo vivus in se non recipit qualitates diversas, & contrarias, ut in l. si tibi, ff. de adop. & in l. cum qui edes ff. de usuc. ita defunctus non debet eas recipere in ejus representatione, sed qualitas succedendi ex testamento, & ab intellecto est diversa. Ita gradus proximioris, vel remotoris venientis ab intestato, sunt diversi. Item qualitas heredis, & haereditatis jacentis, similiter est diversa, & defunctus representaretur ab eis diversimodo, & uniformiter: ergo meritò per legem talis successio, & representatione non admittitur, sed necessarium fuit introducere ius accrescendi inter invitos; & in terminis istam difficultatem, & solutionem videatur ponere Aret. in d. l. i. ff. de acq. hered. 2. col. Bald. in l. unica C. de indist. vidu. sol. 1. col. in medio. Soc. in l. si mibi, & tibi ff. de leg. 1. fin. col. idem Soc. in l. mibi & Tito, ff. de cond. & dem. fin. col. in medio. Unum, tamen est quod licet prædicta portio repudiata, vel defecta accrescat alteri & resolutivè dico: quod triplicerit: primo modo quando est pro non scripto, ut quia testator instituit duos vel plures haeredes, quorum unus erat mortuus tempore testamenti: nam portio ejus accrescit alteri, & est perinde ac si non esset institutus à testatore: text. est in l. unica, §. 6 cum triplici, & in §. 1. C. de caduc. tol. & idem est si esset mortuus civiliter, vel damnatus in metallum, vel deportatus vel damnatus ad perpetuum carcerem, ut in leg. si in metallum ff. de his qui pro non scriptur. habentur, & in leg. 1. Cod. de heredit. inst. text. in leg. quo loco §. fin. ff. contra tab. text. in l. quo loco, §. fin. ff. de heredit. inst. hodie tamen ille causus non procederet attente iure authenticorum, quo caveretur & disponitur, quod nemo bene natus efficiatur servus pars per condemnationem in metallum, vel deportationem, vel aliam penam, postquam quis debat remanere vivus, ut in auth. bona damnatorum Cod. de donat. inter viv. & uxor. unde sumitur, fed posset verificari, & procedere etiam hodie quando quis esset condemnatus ad mortem naturalem in præfatione, & sententia esset transfacta in rem judicatam, & aufugit de carcere, vel aliquo respectu est impedita executio & interim institutur: quia institutus erit nullus, habebitur pro non scripta, & iste causus posset etiam hodie procedere, & practicari stante lege 4. in legibus Tauri: quia loquuntur, & debet intelligi in factio[n]e testamenti activa, ut condemnatus ad mortem possit condere testamentum, & disponere de bonis suis, non vero in factio[n]e testamenti passiva, nec aliqua alia acquisitione: quia non erit capax ejus, sed institutio erit pro non scripta, ut notabiliter dixi & fundavi in d. 4.

Et idem est si institutus aliquis frater minor: quia ejus pars, vel portio habetur pro non scripta; argumento text. in Clem. exiij, de verb. signific. per quem ita tenet Bart. in l. si in metallum, ff. de his que pro non script. habent. idem Bart. in tractatu minoricarum, 1. & 2. cap. Et idem est si palam institutus aliquis filius incapax, vel indignus absque delicto proprio: ut spurius, adulterinus, nefarius, vel incestuus: quia ejus pars, vel portio habetur pro non scripta, & accrescit alteri, argumento text. in auth. quib. mod. natur. effic. suis, §. fin. coll. 7. & in auth. ex ampliex, Cod. de pree. imp. cum simili. Nec obstat si dicas, quod ita causa illa pars, vel portio applicatur fisco, ut in l. Respon. ff. de his quibus ut indig. & in l. haeres. contracta cod. simil. & in l. cum qui tacitum. cod. sit. & in l. 1.

Ampl.

29
Portio quibus deficit, ut accrescat alteri.

30
Portio quando deficit cuius haeredis.

notabilitate declaratur, ut habetur per Doct. in dictis locis.

Tertius infero, quod si aliquis ex heredibus, Nota 3:
accommadavit tacitam fidem de restituendo filio spurio, & incapaci, illa portio applicatur fisco & non aliis coheredibus: quia fecit delictum, accommodando tacitam fidem contra prohibitiōnem legis, & efficit indignus. text. est in l. in fraudem, & quasi per totum, ff. de his quibus ut indig. text. in leg. ff. de jure fisci, cum similic. licet secus sit, quando palam efficit filius spurius, & incapax institutus: quia cum ibi non dicatur esse commissum aliquod delictum, ejus portio accrescit haereditibus (ut supradictum est) non videtur applicatur fisco.

Item quero inter prædictos haeredes, quis præferatur alteri: & iste articulus est valde subtilis, & substantialis, in quo resolutivè dico, quod utrique conjunctus præferatur uno modo coniuncto: unde si testator in una & eadem clausula, & oratione instituat Titum & Sejum, & postea in alia instituat Cajum, & unus ex primis repudiat, vel aliter ejus portio deficiat, accrescit alteri non vero Cajo: quia primi sunt coniuncti re, & verbis, Caju vero re tantum, text. est in lxxi conjuncti, vers. prefertur, ff. de legat. 2. cuius verba sunt: *Prefertur primus igitur omnino cesteris, qui re, & verbis conjunctus est.* Confirmatur, quia in successione ab intestato duplex conjunctio sanguinis live vinculum præfertur uni tantum, text. est in auth. itaque, C. comm. de success. text. in auth. de veteri, & consil. an. fra. §. 1. coll. 6. ergo idem dicamus in conjunctione testatoris, ut semper præferatur maiori conjunctio conjunctus, quia ex tacita, & presumpta voluntate ejus ipse censeretur prius vocatus. Ex quo primò infertur, quod si testator

Inter
prædicti haer.
rebus quis
præferatur
alteri:

institutus Titum, & filios ejus vel filios alterius haereditis, quo causa intelligitur. Titius institutus in dimidio, & filii ejus, vel alterius in alia dimidio, ut in leg. interdum ff. de her. inst. & in l. si quis Tito, ff. de usucract. accrescit nisi, inter eos concurrat ordo charitatis, & necessitatis: ut quia testator institutus filium proprium haeredem, & filios ejus, & sic nepotes: quia tunc videtur eos instituire ordine successivo, non vero simul, ut est Gloss. singularis & unica in l. Gallus, §. quidam recte, ff. de lib. & postib. in gloss. fin. & ibi communis opinio Doctorum, & dixi laetus suo loco. Dico igitur, quod si isto causa unus ex filiis & haereditibus collectivè copulativè vocatus, repudiat vel aliter deficiat, ejus portio accrescit alii filii, & haereditibus simul vocatis, non vero Tito per se instituto: quia licet omnes sint te, & verbis conjuncti, tamen filii & haeredites, simul vocati, sunt majori conjunctione conjuncti, ex eo, quod simul sint vocati, & conjuncti collectivè modo argumento prædictorum, & in expresso ita tenet Bart. in l. re conjuncti, ff. de legat. 3. 7. colum. versicul. secundo principali, & sequenti columna, num. 30. & ibi Jas. 33. colum. num. 121. Joan. Crot. 14. colum. num. 46.

Secundò principaliter infertur, quod si quis decedat ab intestato relicto filio vivo, & ex altero mortuo, relictis nepotibus, qui succedunt representativè loco ejus, & unus eorum repudiet suam partem, vel aliter deficiat, accrescit alii nepotibus, non vero filio vivo: quia licet omnes ab intestato sint vocati, & conjuncti conjunctione legali, tamen nepotes sunt inter se magis conjuncti, cum sint vocati collectivo mo-

Nota 4:

Nota 1.

Ex quo primò infertur, quod si unus ex haereditibus non vindicandi necem defuncti, ejus portio applicabitur fisco, non vero coheredi per jus accrescendi. Ita probat text. in l. 1. & per totum, C. & ff. de his quibus ut indig. Secundò infertur, quod si proper inimicitias ortas inter defunctum, & haeredem in vita, vel post mortem, efficit indignus, & ejus portio applicatur fisco, non coheredi per jus accrescendi, ita probat text. in l. indignum ff. de his quibus ut indig. & ibi Gloss. & communis Doct. text. in l. Cland. & in l. mulierem, cod. tie. text. in l. Lucius, ff. de jure fisci, text. in l. haereditas, C. cod. tit. Paul. & Doct. in leg. fororum, C. cod. tit. Paul. & Doct. in leg. fideicommiss. C. de fideicom. quod

Nota 2.

Nota 2.

Secundò principaliter infertur, quod si quis decedat ab intestato relicto filio vivo, & ex altero mortuo, relictis nepotibus, qui succedunt representativè loco ejus, & unus eorum repudiet suam partem, vel aliter deficiat, accrescit alii nepotibus, non vero filio vivo: quia licet omnes ab intestato sint vocati, & conjuncti conjunctione legali, tamen nepotes sunt inter se magis conjuncti, cum sint vocati collectivo mo-

do 3.

do, & omnes habeantur loco unius representativi. Et in expresso ita tenet Bartol. in dīl. leg. re conjuncti, antepenult. colum. vers. quiescit, & ibi alii Doctores, in l. una. Cod. quando non pet. part. 8. colum. 7. quiesc. princip.

Nota 3.

Tertio principaliter videatur inferendum, quod si pater decedat relictis duobus, vel pluribus filiis ex una uxore, & aliis duobus vel pluribus ex alia, & unus eorum repudiat, vel alterius eius portio deficiat, accrescat solis fratribus ex eodem patre, & eadem matre, non vero aliis ex eodem patre, & diversa matre: quia censentur inter se duplicitate vinculo, & conjunctione conjuncti, argumento text. in ambient. cessante, C. de legit. hered. text. in auctent. pof. fratres la. 1. ead. tit. text. in ambient. itaque, C. com. de success. & per illa iura istam sententiam & conclusionem videtur tenere Dynos in l. coheredi, & qui diseret, ff. de vulgar. & pupil.

Argu-
mentum. in
contraria.

Sed in hoc contrarium est tenendum, in modo quod omnes admittantur, & omnibus pariter accrescat, quia testator successoris patris, omnes sunt aquiliter conjuncti; nec obstat, quod uno eorum mortuo succedunt & preferuntur fratres ex eodem patre, & matre, ut in dictis iuribus, quia illud est verum, & procedit quando si in vicinem succedunt in hereditate propria sibi jam quiesca, scilicet tamen est in portione proveniente ex successione patris, que filio non est quiesca, sed deferunt per jus accrescendi, ut ex persona patris: quia tunc omnes admittuntur, & omnibus accrescit: quia respectu patris aquiliter sunt conjuncti, & in expresso ita fundamento & ratione istam sententiam & conclusionem tenet Bartol. in l. re conjuncti, ff. de leg. penult. colum. num. 26. Joan. Cror. num. 235. Et additum quod idem est in substitutione breviloqua, quia si pater filios ex utraque uxore instituit heredes, & eos invicem substitut, & portio unius sit repudiata, vel def. et. a. non censetur ea substituti soli fratres ex eodem patre, & matre conjuncti, sed indistincte omnes censentur vocati & substituti. Ita tenet Bart. in leg. Lucius, ff. de vulgar. & pupil. pen. col. fin. quiesc. & ibi alii Doctores. Alber. in rubr. eodem titul. quiesc. 6. Paul. Aret. & Doctores, in leg. cohæredi. s. qui diseret, eadem tit. Bald. in leg. int. 5. quiesc. Cod. test. milt. Bald. & Paul. & alii Doctores, in l. 1. Cod. de impub. & alii, & istam dicit communem opinionem Iaf. in dīl. l. Lucius penult. colum. n. 21. & idem est in pupillari substitutione: quia si pater filios ex utraque uxore impuberem instituit heredes, & eos invicem substitut, & unus eorum decedat in pupillari aetate, omnes admittuntur & pariter succedunt virtute substitutionis pupillaris, nec prefertur frater ex utroque latere conjunctus. Et in expresso ita tenet filius Are: in dīl. l. Lucius, de vulgar. & pupill. fin. colum. & ibi Jalon fin. colum. & aperte probatur superiori doctrinâ communis, & ista videtur mihi pura veritas, licet Bart. velit contrarium in dīl. re conjuncti, pen. col. num. 72.

32
Conju-
ctus verbis
tantum &
te tantum.

Si vero ex una parte concurrat conjunctus verbis tantum, & ex alia re tantum, est maximum dubium quis preferatur; ut si testator instituit Titium & Seium heredes pro aequalibus partibus qui sunt conjuncti verbis, & potea in alia clausula vel oratione instituit simpliciter Caium; qui censetur conjunctus re, & quoniam videtur institutus in tercia parte hereditatis: Et unus ex primis duobus repudiet, vel alterius eius portio

deficiat, an accrescat alteri socio verbis conjuncto, vel accrescat Cajo re tantum conjuncto & videtur quod accrescat primo verbis tantum conjuncto. Primo, quia conjunctio verbalis causatur ex propria, & immediata voluntate defuncti: conjunctio vero realis causatur ex unitate, & societate rei. Ergo conjunctus verbis tantum debeat preferri: argumento text. in leg. in conditionibus primum locum, ff. de condit. & demonstrat. Secundo facit, quia conjuncti verbis tantum reputatur unus & idem corpus, & una & eadem persona: argumento text. in leg. plane la 1. in fin. ff. de legat. 1. ibi, at si conjuncti, dijunctivè commixti sint conjuncti, unius persona portestate funguntur, text. in leg. unica, s. hoc istam varie, Cod. de cad. tollen. cuius verba sunt: Hoc istam varie, quia conjuncti quidem proper unitatem sermonis quasi in unum corpus redacti sunt, & partem conjunctiorum hereditum quasi suam preoccupant dijuncti vero ab ipsa testatoris sermone aperiisse sunt disereti. Et in expresso istam opinionem tenebat Hugo glossator antiquus, in dīl. l. re conjuncti, ff. de leg. 3. & ibi Petrus de Bellapertica, Rapha. Cuman. 4. col. versicul. queritur. Iaf. 36. colum. 125. Petr. de Bellovis. in repetitione illius legis, 4. colum. versic. nunc intra glossam. Lane. Poli. in repeo. 21. colum. 53. Rapha. Cuman. in l. Mavio, ff. de leg. si s. quis heredes, ff. de hered. infit. Jafon in additione ad Christ. in s. si eadem res, Infit. de leg. penult. colum. num. 26. Joan. Cror. num. 235. Et additum quod idem est in substitutione breviloqua, quia si pater filios ex utraque uxore instituit heredes, & eos invicem substitut, & portio unius sit repudiata, vel def. et. a. non censetur ea substituti soli fratres ex eodem patre, & matre conjuncti, sed indistincte omnes censentur vocati & substituti. Ita tenet Bart. in leg. Lucius, ff. de vulgar. & pupil. pen. col. fin. quiesc. & ibi alii Doctores. Alber. in rubr. eodem titul. quiesc. 6. Paul. Aret. & Doctores, in leg. cohæredi. s. qui diseret, eadem tit. Bald. in leg. int. 5. quiesc. Cod. test. milt. Bald. & Paul. & alii Doctores, in l. 1. Cod. de impub. & alii, & istam dicit communem opinionem Iaf. in dīl. l. Lucius penult. colum. n. 21. & idem est in pupillari substitutione: quia si pater filios ex utraque uxore impuberem instituit heredes, & eos invicem substitut, & unus eorum decedat in pupillari aetate, omnes admittuntur & pariter succedunt virtute substitutionis pupillaris, nec prefertur frater ex utroque latere conjunctus. Et in expresso ita tenet filius Are: in dīl. l. Lucius, de vulgar. & pupill. fin. colum. & ibi Jalon fin. colum. & aperte probatur superiori doctrinâ communis, & ista videtur mihi pura veritas, licet Bart. velit contrarium in dīl. re conjuncti, pen. col. num. 72.

Si vero ex una parte concurrat conjunctus verbis tantum, & ex alia re tantum, est maximum dubium quis preferatur; ut si testator instituit Titium & Seium heredes pro aequalibus partibus qui sunt conjuncti verbis, & potea in alia clausula vel oratione instituit simpliciter Caium; qui censetur conjunctus re, & quoniam videtur institutus in tercia parte hereditatis: Et unus ex primis duobus repudiet, vel alterius eius portio

Joan. de Imol. Paul. de Castr. & communiter Doctores in l. si quis heres ff. de hered. infit. Gloss. ordinaria in s. si eadem res, Infit. de leg. in gloss. fin. & ibi Faber. 2. colum. in fin. num. 1. Plat. 2. colum. & certè ista est magis communis opinio, & eam dicit Crocus in dīl. l. re conjuncti, 15. colum. num. 47. istam etiam dicit ibi magis communis Petri de Bella. 4. colum. Nec obstat text. in dīl. l. re conjuncti, ff. de leg. 3. qui turbavit mentem antiquorum, quia sensus verus & clarus ejus est, quod prius dixit generic in verb. preferatur, quod non conjunctus re, & verbis preferatur: postea descendit ad speciem dicendo, quod si cum eo concurrat conjunctus re tantum vel verbis tantum temper preferatur, & istum intellectum tenet ibi Dynus, Bart. Alber. & magis communiter Doctores.

Si vero ex una parte concurrat conjunctus aliquando, ex alia vero omnino disjunctus, conjunctus preferitur omnino disjuncto, textus est in l. heredes sine partibus, ff. de hered. infit. cuius verba sunt: Heredes sine partibus, nuncrum conjunctum, an separatis scribant, hoc interest, quod si quis ex conjunctis descerbit, hoc non ad omnes, sed ad religios, qui conjuncti erant, pertinet, & ibi Gloss. ordinaria, text. in l. unica, s. his ita diffinis, versic. se vero quidam, & ibi Gloss. ordinaria & communiter Doctores.

34
Heredes
omnino
disjuncti.

Si vero omnes heredes sunt omnino disjuncti, ex portio deficiens accrescit omnibus, nec una preferitur alteri, textus est in dīl. l. herede sine partibus, versic. fin. ff. de hered. infit. cuius verba sunt: Sin autem ex separatis ad omnes qui testamento eodem scripti sunt heredes, portio ejus pertinet, text. in l. unica, s. his ita diffinis, vers. fin. autem ex his, C. de cad. tollen. & ibi communiter Doctores.

35
Jus ac-
crescendi
an trans-
ferat ad
heredes.

Item quarto, an jus accrescendi tranferat ad heredes: & resolutivè dico, quod si heres cui competit, vel competere potest jus accrescendi, decedat sua portio aedita, vel intra tempus in quo tranferuntur potest, rite modo portio cohæredis sit repudiata, vel def. et. a. ante mortem ejus heredes descendentes, modo potest mortem ejus accrescere, & transire ad heredes, textus in l. si ex pluribus, ff. de suis & leg. hered. ibi, & licet decernit antequam accresceret huc jus ad eorum pertinet heredem: text. in l. hec scriptura, s. 1. ff. de condit. & demonstrat. Rat. de-
cid. tri-
plex.
Ratio. 1.

Item quarto an jus accrescendi sit potenter? Jus ac-
crescendi, ut verbi gratia, si testator instituit Titium, & Seium, & dicat, ut si sit potenter Seium non sit heres. Cajus & Seius repudiet, vel subtili modo ejus portio deficiat, an accrescat Titio virtute juris accrescendi, an vero Cajo virtute si heres substitutionis? & resolutivè dico quod pertinet, & applicatur substituto, non vero coniuncto, quia potenter est jus substitutionis, quam jure accrescendi, exus est in l. 2. s. ff. duo & de bon. possit secundum tab. cuius verba sunt: Si duo sunt heredes instituti, primus, & secundus, & secundo tertius substitutus, omiscente secundo, tertius succedit, & ibi notant Bart. Alber. & communiter Doctores antiqui, text. in l. unica, s. in primo, & s. pro secundo, Cod. de caduc. tol. text. in ambient. de hered. & fal. s. si vero instituto, col. 1. text. in ambient. hoc amplius, Cod. de fideicommiss. text. in leg. 17. tit. 6. pari. cuius ratio est, quia substitutus vulgaris venit ex propria, & expressa voluntate defuncti: conjunctus vero ex tacita, & presumpta, textus est in l. 1. & per torum, ff. de vulgar. & pupillar. juncta leg. in testamento in fin. codem titul. Et in tantum hoc est verum, ut procedat & habeat locum etiam in tacita substitutione vulgari comprehensa in pupillari, ut illa sit potenter quam jus accrescendi, unde si testator instituit duos vel plures heredes, quorum unus sit filius impubes, & ei

Ratio 2.

36
Ratio. 2.

Ant. Gomez, Variae Resolns. Tom. I.

Confirmatur, quia sicut alluvio unit unam partem cum alia, & facit eas ejusdem naturae, & qualitatis: ut in leg. fin. Cod. de alluvionibus, & paludibus, & ibi notant Bald. Sal. & alii Doctores, textus in leg. quarta, ff. de jure do-
textus in leg. quid quod, ff. de peric. & com. 7. ven. text. in leg. si convenienter la 2. s. si muda, ff. de pign. actio. text. in leg. si fundus, ff. de pig. textus in l. quod in verum, s. si quis pot. ff. de legat. 1. text. in leg. egi, s. 1. ff. de except. rei judic. textus expressior cateris in l. si ego, s. fin. ff. de pub. ibi, quod tamen per alluvionem fundo accedit, simile sit, ciacelit. Sed illud quod venit per jus accrescendi i., & illud quod venit alluvionem equiparantur: ut in d. l. si Titio; in fin. ff. de usfruct. ibi, quoniam portio fundi, vel alluvio, ergo, &c.

C. c. dederit

dederit substitutum pupillarem, qui repudiat hæreditatem. vel alio modo deficit illa pars vel portio, pertinet & applicatur substituto virtute substitutionis vulgaris tacite comprehen- in pupilli, non cohæredi conjuncto virtute juris accrescendi. Ita probat textus singularis & unicis in leg. fin. Cod. de hered. infit. in fine, ibi, tunc Sempronius in locum patrem Plotij & substitutionem vocari, quod probat textus illo modo. Nam ibi dicitur, quod si testator dixit ita verba, Sempronius Plotij heres esto: ita institutio de jure antiquo erat valde dubia, tamen hodie interpretatur isto modo, quod si testator vocabitur Plotius, vel succedit alicui qui vocabatur Plotius, tunc valeat institutio, & Sempronius ceasatur universaliter institutus. Si vero aliquis horum non interveniat, sed testator institutus Plotium heredem, & postea adjecti ita verba, Sempronius Plotij heres esto: Sempronius censetur substitutus vulgaris filius Plotij, & si Plotius fuit universitatem institutus, & repudiat hæreditatem, vel aliter deficit, admittetur Sempronius virtute substitutionis vulgaris; si in parte fuit institutus, dato alio cohærede admittetur Sempronius in illa parte, exclusi cohære- de per jus accrescendi. Et tamen illa substitutio vulgaris non fuit expressa, sed tacita ex mente defuncti, & legis interpretatione: & tamen præfertur juri accrescendi: ergo ibi est casus, quod substitutio tacita vulgaris est potenter quam jus accrescendi, & præfertur ei, & ad hoc illum textum licet non sic ponderatur nota & commendat ibi Bald. fin. colum. 3. quæst. & ibi Jason, fin. colum. 6. notabilis. Jacob, de Sando Georgio, in fin. num. 6. idem Bald. in leg. fin. C. de subit. 2. colum. in med. & ibi Jason, 4. colum. Dec. fin. colum. in fin. Socin. in l. ff. de vulgaris & pupillari, 67. colum. in med. & 70. colum. in fin. Jason, in leg. re conjuncti ff. de leg. 3. 38. colum. 134. idem Jason, in leg. una, Cod. quando non per. par. 10. colum. 27. Verum tamen est quod videtur quod ille textus non bene probat istam conclusionem, quia ibi nulla fuit substitutio pupillaris, & per consequens nec tacita vulgaris, sed quadam dispositio dubia testatoris, que noviter per illam legem interpretatur modo prædicto: ut si vulgaris. Et sita est versusensus & intellectus illius legis. Sed dic, quod probat isto modo, quod sicut illa substitutio vulgaris interpretatur, excludit jus accrescendi, ita substitutio tacita vulgaris. Advertendum tamen, quod contra superiorum conclusionem facit textus singularis & subtilis in leg. Tito & Mervio. §. Julian in fin. ff. de leg. 1. ubi probat, quod in iure accrescendi censetur esse quadam tacita substitutio vulgaris, per quam videtur velle testator, ut portio repudiata, vel defecta accrescat conjuncto, cujus verba sunt: Et hic quæ substitutio cum suo onere consequtetur accrescentem portionem, & ibi nota & commendat Bald. Paul. de Castr. Joan. de Imol. & Cuman, ergo substitutio vulgaris tacita contenta in pupilli, non excludat jus accrescendi, nec ei præfertur, cum in eo sit etiam substitutio vulgaris. Confirmatur, quia sicut substitutio vulgaris tacita in pupilli causatur principaliter, & immediatè ex legis dispositione simul cum tacita & conjecturata mente defuncti, ut probat textus in leg. jam hoc jure, ff. de vulgaris & pupil. textus notabilis & melior carteris in l. quæmvis, in verb. porrigi, Cod. de impub. & alii, quem ibi ad hoc nota & commendat Angel. Paul. de Cal-

Solutio. 1.

Solutio. 2.

Solutio. 3.

Jus ac-
rescendi
an habeat
locum
in legitima
filiorum.

attento

Quod ad tertium articulum principalem, sci- 38
licer an & quando habeat locum jus accrescendi
in legatis: & fiduciis particularibus? Ma-
gistratice, & resolutive dico, quod regulariter
in eis habet locum jus accrescendi, ut portio re-
pudiata, vel defecta accrescat conjuncto: textus
est capitalis & expellens in leg. re conjuncti, ff.
de legat. 3. text. in leg. Mervio, ff. de leg. 2. text.
in l. si duobus. §. fin. ff. de legat. text. in leg.
plane, §. si conjunctum, & quasi per totam, l. eo-
dem titul. text. in leg. his scriptura, §. 2. ff. de
condit. & demonstrat. text. in leg. si separatis, eo-
dem tit. text. in leg. 1. & per totum ff. de usfruct.
accrescend. text. in leg. unica, ubi autem legata-
rit, cum sequentib. Cod. de caduc. toll. text. in §. si
eadem res, Inflit. de legat. text. in l. 33. tit. 9. 6.
part. Cujus ratio vera & commentalis est: quia
ex illa conjunctione resultat quadam presumptio
affectionis, & voluntatis defuncti, & que-
dam tacita vulgaris substitutio, quod si unus
eorum repudiat, vel alias ejus portio deficit,
accrescat alteri: argumento textus in leg. si Tito
& Mervio, §. Julianus, ff. de leg. 2. text. in l. si in
testamento, in fin. ff. de vulgaris & pupil. text. in
l. cohæredi, §. qui defractas, sed. tit. text. in l. 2.
plane, l. 1. ff. de leg. text. in l. unica, §. hec ita
tam varie, C. de caduc. tollend. cujus verba sunt:
Hoc ita tam varie quia conjunctum quidem propter
initiali sermoni, quasi in unum corpus redacti
sunt, & partem conjundorum sibi biredam, quasi
suam processant, & in expellere istam rationem
tenet Rapha. Cuman. in l. si mibi & Tito ff. de
verb. obliq. & ibi Ial. 4. col. idem Ialoni, &c
melius quam ibi in leg. huiusmodi, §. si Tito ff.
de leg. 1. 3. colum. num. 7. Faber in §. si eadem
res, Inflit. de leg. 2. colum. post medium, verific.
sed his quando conjungit eos. Ex quo inferatur, si
non datur aliqua conjunctio, non datur jus
accrescendi, textus est in leg. 1. vers. ceterum,
ff. de usfruct. accrescend. cujus verba sunt: Ceterum si separatis unicue pars rei usfructus
sit relatus, sine dubio jus accrescendi cessat, & ad
hoc notat & commendat ibi Bart. Alber. & alii
Doctores.

Imd (quod magis est) licet inter legatos
detur conjunctio legatis, cessat jus accrescendi, Inter le-
gatos est notabilis & expellens in leg. & Proculo, 39
ff. de leg. 2. ubi habetur, quod si servos communi-
ni duorum vel plurium dominorum legatum est
relictum, & unus ex dominis repudiat, hujus
portio non accrescit alteri, cujus verba sunt:
Et Procul placebat, & a parte suo sic accepit,
quod servos communi legatum sit, si alteri domi-
norum omittitur, alteri non accresceret: nec
obstat textus de directo contrarius in leg. si duobus
cod. titul. ubi habetur, quod si duobus
servis unius domini, vel diversorum dominorum
legatum est relictum, & unus repudiat, & alter
accepit, habet locum inter eos jus accrescendi,
quia textus in dicta leg. & Proculo, debet intelligi
quando legatum est relictum um tantum ser-
vorum vel plurium dominorum, inter quos
non est aliqua conjunctio testatoris, sed tantum
legis que non attenditur, quia ex ea non resul-
tar aliqua presumptio affectionis, & voluntatis
testatoris induciva juris accrescendi. Item eriam
qui conjunctio, & per consequens jus accres-
cendi non potest cadere in una tantum persona,
sed in pluribus: ut de se patet, & probant omnia
jura superius adducta: ergo, &c. Textus
vero in dicta leg. si duobus, procedit, & haber
locum, quando legatum est relictum duobus,

Aut. Gomez Variarum Resol. Tom. I.

CC 2 vel

vel pluribus servis, qui sunt conjuncti, & votati ab ipso testatore, & per consequens dilecti, & sic inter eos habet locum jus accrescendi, & in expresso ita tenet & intelligit ita jura Bartol. Alber. Bald. Inol. Paul. de Castr. & communiter Doctores, in dict. leg. & Proculo, ff. de legat. 2. Glos. ordinaria, Bartol. Alber. Bald. Inol. & communiter Doctores, in dict. leg. si dubius, Bart. Alber. Bald. Angel. Paul. Rom. Cuman. Aret. & communiter Doctores, in leg. servus communis ab extror. ff. de acquir. bared. Bart. magistratilis in l. re conjuncti, ff. de legat. 3. antepenult. colum. 5. quæst. principal. & ibi Angel. de Arct. in §. si eadem rei, Infr. in leg. fin. colum. & ibi Platea fin. colum. & alii Doctores. Ex quo deducitur & inferatur, quod si plures sunt heredes unius legatarii, & unus eorum repudiet suam partem, quod potest facere, ut in l. legatarius, ff. de legat. 1. non accrescit alteri, sed remanet apud heredes defuncti: quia sunt conjuncti conjunctione legali, cum ex persona unius perveniat ad plures: & in terminis id tenet Bald. Inol. Paul. de Castr. Cuman. Alexand. Jafon, & communiter Doctores, Bart. notabiliter in d. l. re conjuncti, ff. de legat. 3. antepenult. col. 5. quæst. in princip.

⁴⁰ Ius accrescere habet locum in usufructu. Ita addit. quod sicut in proprietate, & pleino dominio: habet locum jus accrescendi, ita etiam in usufructu: textus est in l. 1. & per rotum, ff. de usufructu accrescend. Imo (quod magis est) licet in proprietate non habeat locum jus accrescendi inter conjuncti conjunctione legali (ut supra dictum est) tamen in usufructu bene habet locum: textus in l. 1. §. i. ff. de usufructu accrescere, cuius verba sunt: Denique apud Julianum, lib. 33. Digestorum, quatuor, si communi servo usufructus sit reliktus, utrique domino acquisitus, an altero repudiante, vel amittente usufructus, alterum habeat, & putat ad alterum pertinere. Cuius ratio potest esse, prima, quia usufructus faciliter amittit morte, vel capititis diminutione, vel aliis modis: idcirco facilius conservatur, & reimitat per jus accrescendi. Secunda ratio sit, quia usufructus reliktus servo communi, fundatur in persona dominorum, ut in leg. usufructus, ff. de ipsius servo. Sed proprietas quætitur eis per quodam medium, & obliquum, quia prius facit insitentiam, & acquisitionem in servo, licet non daret, ut in leg. placet, ff. de acquirend. bared. cum similibus. Et ultam rationem ponit Bald. & Angel. in dicta lege, ff. de usufructu accrescere. Tertia ratio sit, quia usufructus est jus validè personalis coherens persone, unde si relinquatur, servo, licet statim queratur dominio, tamen semper consideratur persona servi, & ejus morte peribat, ut in leg. qui sum fructum, §. fin. ff. de usufructu, & in l. si servo, ff. quibus mod. usufructu amitt. licet hodie pereat morte ejus, qui ultimo loco moriatur, ut in leg. fin. Cod. de usufructu. unde cum hi jus validè personale, repudiante uno dominio accrescit alteri ex persona servi, in quo major unitas est, quam duorum conjunctorum per copulam in una & eadem creatione: & per consequens vivente servo, videtur in eo durare ius, & causa acquisitionis usufructus. Et hoc est, quod subtiliter videtur velle text. in d. l. 1. ff. de usufructu accrescere, ibi tamen persona ipsius, non dominorum inspecta. Et in expresso istam rationem ponit ibi folius Fulgosi, & ante cum Bart. in l. re conjuncti, ff. de legat. 3. antepen. col. 5. quæst. prim.

Ratio
concl.

In legis-
tis an sit
jus ac-
crese
ter invi-
tos.

Confir-
matio.

ff. de

ff. de acquir. bared. 2. colum. Secundò limita & intellige in ipso principali legatario, secus vero in heredibus ejus, quia unus eorum bene potest acceptare suam partem, & alius repudiare, text. est notabilis in l. legatarius, ff. de legat. 1. & ibi Glos. ordinaria & communiter Doctores. Cuius ratio est, quia illud legatum, actio & obligatio ejus ipso jure dividitur inter heredes pro portionibus hereditariis, pro qua sententia & communi resolutione est hodie notabilis lex par. 36. tertio. sexta parte. unum tamem est, quod si isto casu unus heres repudiat, non accrescit alteri, sed remanet apud heredem vel heredes defuncti, quia inter se tantum sunt conjuncti conjunctione legali, que non causat jus accrescendi, ut in leg. Proculo, ff. de legat. 2. & in expresso ita tener. & declarat Bald. in dict. l. legatarius, & ibi Paulus Castr. Inol. Cuman. Alexander tener etiam & declarat Bartol. in dict. leg. re conjuncti ff. de legat. 3. antepenult. colum. 5. q. prin. si rero loquimur in pluribus, & diversi legatarii, tunc distinguo, aut venient per ius non decrecendi, quia sunt conjuncti re, & habet locum inter invitos, argumento text. in dict. leg. neminem, aut per ius accrescendi, & tunc non accrescit invitos, textus est in leg. unic. §. ibi unic. Cod. de caduc. tollen. & ibi communiter Doctores, tener etiam magistratilis Bart. in l. re conjuncti 10. colum. 4. quæst. prim.

Item quarto, an portio deficiens accrescat cum onere, vel fine onere? in quo articulo magistratilis, & resolutivæ facie sequentes veras, & communi conclusiones. Prima conclusio quod in hereditatibus universalibus indistinctè portio deficiens accrescit alteri coherediti, vel substituto cum onere, textus est in l. unic. §. his ita diffinit. & verificatur in his, Cod. de caduc. toll. cuius verba sunt: In his itaque sequuntur coherediti sunt omnes conjuncti, & vel omnes disiuncti, vel i. si fratris, vel substituti, hoc quod fieri quocumque modo evocatur, si in parte hereditatis, vel peribus conficitur, alii cohereditibus cum suo gravamine pro hereditaria parte etiam jam defuncti sint, acquirantur: Cuius ratio est, quia illud gravamen potius videtur appositum hereditati, quam persona: unde merito transfi ad alios heredes, ad quos hereditas perveniat, ita tener & declarat ibi Glos. ordinaria & Doctores. Secunda conclusio, quod in legis particularibus portio deficiens pro non scripta illius, qui non erat vivus tempore testamenti, accrescit conjuncto vel substituto, vel revertitur ad heredes testatoris sine aliquo onere, text. est in l. unic. §. in 1. C. de caduc. toll. ubi nullo gravamine nisi perrat in hoc pro non scripto superveniente. Cuius ratio est, quia tali casu istud onus vel gravamen non habeat radicem vel fundatum, in quo possit fundiri: unde merito annulatur, argumento text. in l. 1. ff. de bared. Infr. text. in l. nam. & si sub condicione, verificat post defunctum, ff. de iust. rup. text. in leg. illa stip. ff. verb. oblig. text. in reg. 4. a. cum principali ff. de reg. iur. cum similibus. Confirmatur quia non entis nulla sunt qualitates, in leg. ejus qui in provincia, vers. quoniam, ff. si cert. per. text. in leg. si servum, fin. ff. de att. empt. cum simil. & illam rationem ponit Glos. ordinaria in d. l. 1. ma. §. pro secundo, Cod. de cad. toll. in verbo, semire, in medio, & ibi Azo in summa fin. colum. num. 10. vers. si quærat. Odofr. in §. cum triplici, ejusdem l. 3. colum. vers. sed que est ratio, Cyn. in dict. pro secundo 2. colum. vers. queritur modo, & ibi Albertic. & alii Docto-

res. Tertia conclusio quod in predictis 1. gat. particularibus portio deficiens quasi caduca illius qui erat vivus tempore mortis ipsius testatoris, accrescit conjuncto, vel substituto, revertitur ad heredes testatoris cum onere, textus in d. l. unic. §. pro secundo, vers. 1. Cod. de cad. toll. cuius verba sunt: omnes persones, quibus in eum per hanc ordinem deferuntur, eas etiam gravamen, quod ab initio fuerat complexum omnino modo sciuntur. Cuius ratio est, quia iam illud onus, vel gravamen semel valuit in persona primi, cum erat vivus tempore testamenti: unde merito ex post facto durat, & hoc significant illa verba textus, quod ab initio fuerat complexum, & ita tener & declarat ibi Glos. ordinaria in verbo sentire, prep. finem. Cuius & communiter alii Doctores, Odofr. in §. & cum triplici, ejusdem legis 3. col. in medio. Quarta conclusio quod in predictis legis particularibus portio deficiens caduca illius, qui erat vivus tempore testamenti, & tempore mortis testatoris, sed postea fuit exclusus repudiatione, vel alia causa accrescit conjuncto vel substituto, vel revertitur ad heredes testatoris cum onere: textus est in d. l. unic. §. ubi autem legatarius, vers. 1. Cod. de cad. toll. cuius verba sunt: Si vero pars quedam ex his deficiat, sanctimus eam omnibus sed habere maluerimus pro virili portione cum omni suo onere ac recedere: Cuius ratio est illa, quam superius assignavi, quia iam illud onus & gravamen valuit, & habuit fundamentum in persona primi, unde accrescit alteri cum suo onere. Advertendum tamem, quod predicta habent locum, quando legatarii sicuti conjuncti conjunctione reali & verbalis simul, vel verbali tantum: secus vero, si sunt cum juncti conjunctione reali tantum, quia tunc indistinctè portio deficiens non accrescit alteri cum onere: textus est singularis & expressus in d. l. unic. §. ubi autem legatarius, vers. 1. autem ad deficiens, Cod. de cad. toll. cuius verba sunt: Si autem ad deficiens perficimus hoc oris fuerat collatum hoc non semiat is, qui non alienum sed summum legatum immunitum habet. Cuius ratio est, quia conjunctus re tantum nondum dicitur aliquid ab alio consequi per ius accrescendi, sed jure proprio persona consequitur totam rem, & per ius non decrecendi conservatur, & retinet eam, polliquam alius noluit consequi partem per concurredum, & in hoc principaliter fundatur decisio alius textus; nec obicitur si dicas, quod conjunctus te & verbis venit etiam per ius non decrecendi, unde videtur quod non debeat ei accrescere cum onere: quia respondet, quod conjunctio verbalis operatur, quod accrescat cum onere, quia conjungit eos simul in una, & eadem ratione: & per consequens videtur testator cum invicem substituire in parte deficiente in lucro & damno, & in expresso ita tener & declarat Glos. notabilis, & ordinaria in d. vers. fin. autem ad deficiens personam, & ibi Bart. tener etiam & declarat magistratiliter Bart. in d. l. re conjuncti ff. de leg. 1. o. colum. 5. 4. & ibi Jafon. 29. colum. 9. 5.

Potremò & finaliter quero, an ius accrescendi transeat ad emptorem, vel particularē successorē, ut verba gratia, si unus ex heredibus, vel legatariis vendat, vel alienet suam partem, & postea alter repudiet, an pars vel portio repudiat, vel def. ea accrescat venditori, vel conjuncto, an empori, vel particularē succellori: in quo articulo breviter, & resolutivè dico, quod aut loquitur in hereditatibus aut in legis. Primo casu videtur, quod transeat ad emptorem, &

Jus ac-
crese-
transit ad
empo-
rem.

Ratiō 1.

Ce 3 &

& particularē successorem. Primo, quia in eum ipso jure transeunt omnia iura utilia hereditatis sine aliqua cessione, & haberent in omnibus & per omnia, loco hereditis, ut in rotō tit. ff. & Cod. de hered. vel alioī, vñ. & in specie probat texus in l. 2. cum quis, sec. tit. ibi emptorem hereditatis vicem hereditis obtineat. Secundū, quia vendita hereditate, vel occasione ejus ad heredem directum pervenerunt, vel aliquo tempore in futurum pervenire possint, text. est in l. 2. ff. de hered. vel alioī, vñ. ibi, ut nec amplius, nec minus iuriū emptor habeat, quā apud heredem futurum esset, texus in §. non tantum ejusdem legi, ibi, & non solum quod jam pervenit, sed etiam quod quondamcumque pervenerit institendum est. Tertio quia si testator instituit duos vel plures heredes, & unum gravat de restituenda hereditate alicui tertio, & restituit, & postea coheres repudiat suam partem, illa pars & portio accrescit fideicommissario, non vero heredi directo gravato, quia in eum transeunt iura utilia hereditaria, ut in l. 1. & per rotam, ff. ad Treb. & in exprefio ina probat text. in leg. Papinianus, cod. iiii. & ibi nota & commendat Bart. Alber. Ang. Paul. Imol. & Alex. Nec obstat, quod inter succedentes jure diverso non habet locum jus accrescendi, ut in l. sed cum patrone, ff. de bon. pos. quia illud est verum & procedit quando succedentes contra voluntatem defunctorum, fecis vero si secundum voluntatem ejus succederent, ut in nostro casu, quia tunc habet locum jus accrescendi secundum Doctores, ibi. Vel aliter & secundū quā regula, quia habet quod inter succedentes jure diverso non habet locum jus accrescendi, debet intelligi præterquam si ille, qui succedit diverso jure, subrogetur loco ejus qui succedit eodem jure, quia tum propter virtutem subrogationis admittitur ad jus accrescendi, ita subtiliter Aret. dicens eile suum novum dictum in materia in l. si rotam, ff. de acq. hered. in fin. Probat etiam texus in leg. si rotam, ff. de acq. hered. ubi habetur quid si testator instituit duos heredes, & unius tacite rogatus de restituenda sua parte non capaci, illa portio applicatur fisco, qui habet & possidet aliam partem, non vero heredi instituto, & rogato. Quarto quia jus accrescendi sequitur reū, & portionem, non vero personam, texus est in d. l. si rotam, ff. de acq. hered. texus in l. hac scriptura, §. 1. ff. de cond. & dem. texus in leg. ff. Titio, ff. de nō. Et in expreſſo licet non ita bene faciat istam sententiam & conclusionem tenet Bart. in l. re conjuncti, ff. de leg. 37. col. 5. 9. principali. Jos. Odof. in rep. d. l. re conjuncti 13. col. num. 45. & ibi Lancel. Polyt. 22. col. num. 44. Franc. Cur. Jun. in l. una; Cod. quando non per. part. 3. col. num. 13. & ibi Sebastian. Tapia in rep. illius legi, 4. col. n. 19. falso in effectu, ut accrescat venditor, & sic heredi directo, tamen tenetur restituere emptori, argumento texus in l. 2. per rotam lego. ff. de hered. vel. ac. verd. * Et ita opinio Bart. communis est secundum Corraff. in l. testamenti num. 19. C. de impnb. & aliis sublit. secundum Philip. Deci. in l. una C. quando non peten. part. 2. lectura num. 43. * confirmatur etiam ex sententia Bart. in leg. qui heredi, §. 1. in fine de condition. & demonstrat. Sed his non obitanib[us] contrarium est tenendum, immo quod pars, vel portio repudiata, vel defecta accres-

Confimatio
conclu.Aigu.
in con-
tra.

ANNO-

ANNOTATIONES

Sic prima conclusio, quod in contractibus. I Ratio autem hujus rei ea videtur probabilior, quod cum ius accrescendi simpliciter legis dispositioni acceptum refertur, juncta Gloss. in l. apud Julianum. 5. idem Julianus, in verb. hereditatis, ff. ad S. C. Trebell. tractant Paul. Alex. in l. testamenti, ff. de vulg. Iafin. 1. m. 3. ff. de leg. lib. 1. Dec. utrque leit. & Curt. Jun. 6. & 7. primitio in rubr. Cod. quando non peten. par. quamvis ea in re lex voluntate hominis tacita innaturat. I. si Titio & Mevio, §. Julianus, ff. de leg. lib. 2. Alciat. lib. 4. paradox. cap. 8. ad fin. solam in ultimi voluntariis ius accrescendi locum merito habere debet, in quibus voluntates testantur plenius accipituntur; l. in testamentis, ff. de regul. juri. non vero idem in contractibus in quibus totum negotium explesa ipsorum dispositiones relinquuntur, l. veteribus, ff. de pac. l. tristibus, liquidiquid b. strigende ff. de ver. oblig.

Sei in servitio pluribus relata. I Quamvis sit arguta hac nostra Gomezii argumentatio post Paul. & Ang. tamē tu primū intellige & communiter interpretari ex illo textu generaliter colligere in contractibus iuriū non decrescendi locum fore, ut ex Bart. vñc. acque ex codem Bart. num. 66. Jal. post alios, n. 97. in l. re conjuncti, ff. de leg. lib. 3. Alexander. 5. Jal. num. 2. in l. si mihi & Titio, ff. nō. oblig. Alex. rufus, ac jal. n. 3. in l. plane in §. re conjuncti, ff. de leg. lib. 1. Dec. conf. 17. colum. 1. facile cuivis intonat, & iis subtilibus argumentis satis fieri posse, deinde pro certis habet, si consideremus etiam in servitio per concussum nihil utilitatis intercipit. I. vñc. §. 1. de servit. tradit Bartolus in l. stipulationes non dividuntur, in 2. ff. de verb. oblig. & consequenter in servitio etiam idēico ius non decrescendi non incepit ponitur. l. aquam, §. 9. n. ff. quemadmodum servit. amic. docet Bartol. in l. 2. §. ex his ad fin. ff. de verb. oblig.

In quo articulo.] Hac de quaque consueto fulmo nomine. 5. Dec. conf. 193. num. 1. & conf. 126. ac Julianum Claram qui laudat nōnnullas de materia convenientias & emphysis

d. 9. 39. Et si ei heres in totum representat, illum in totum.] 8 Item late affectat Joan. Nicols in generaliter, num. 170. Cod. de secundi. nupt. latini & diligenter doctissimi Arius Pinelis in l. re conjuncti, ff. de leg. 37. col. 5.

9. principali. Jos. Odof. in rep. d. l. re conjuncti 13. col. num. 45. & ibi Lancel. Polyt. 22. col. num. 44. Franc. Cur. Jun. in l. una; Cod. quando non per. part. 3. col. num. 7. & ibi Jalon. 4. col. num. 20. nec obstant fundamenta primo loco adducta, quia respondet potest, ut per jal. in prod. dis locis.

Secundo vero casu principali, quando loquimur in legis, tunc ius accrescendi transit in emptorem, vel particularē successorem: unde si unus ex legatariis vendat, vel alienet suam partem, & postea conjunctus repudiat, illa pars & portio defecta accrescit emptori, & particulari successori, non vero principali legatario: quia hoc casu non sunt aliqua iura directa circa priūnum, & necessariū portio debet accrescere portionem, argumento texus in l. si Titio, de nō. fract. & in expreſſo isto fundamento & ratione istam sententiam & conclusionem tenet Bart. in l. re conjuncti, ff. de leg. 37. col. 5.

c. In quo articulo resolutio dico.] Tractant idem Corn.

6 conf. 10. l. 2. Alexand. conf. 18. colum. 2. lib. 2. Fau.

Patil. conf. 26. num. 17. lib. 1. & id apter formula

legis tabularium, unde jus ad facultas testandi emanavit que utique de te sua legasset, ita ius esse volit.

f. Textus est singularis in leg. si solus.] Celebratur etiam

20 hec lex solus, ne acquirend. hered. ad illam questionem, utrum heres, qui repudiat unam partem ex complicitate libi deatis nihil egitur ac liberum integrumque illi sit eam hereditatem denuo adite: quippe ex hac lego eiusmodi repudiationem nullius momenti esse colleguntur Acci. & Bartol. num. 3. Bald. Cuman. Paul. Ocaf. & Aret. in l. suprà illi iii. de acquir. hered. Paul. de Caſte. rulam in hanc me legem & communius ac verius affirmant Corn. ante, num. 4. Ang. Fulg. num. 3. Alex. Jal. num. 1. quidam eulogio. Cod. da jure desib. esti non de nihil contrarium putatur Jacob. de Raven. Alb. Ang. Salvo. Joan. de Imol. ac jal. post Alex. in diā. l. 1. quam simili cum l. 1. interpretarunt, immo scilicet, quod repudiationem non sit nullus momenti, sed in reliquo omnibus partibus fida censeatur argumento text. in l. ncc. 1. §. 1. ff. eadem titul. Sed certe, quamvis text. hic in l. si solus parum juvet priorem sententiam, immo magis illam impugnat, nisi alii interpretationem sequuntur, & l. ncc. non parvum. Probat texus, nisi cum Raphael. Cuman. in l. 2. quam ibid. n. 2. refer Alex. de linneus. prius tentatio, ut magis omnibus, & exquisitus rationibus apparet, conscientia, tenenda est.

g. Item Bartolus, & Doctores.] Pro hac Bartoli opinione

confutat Alexand. conf. 69. lib. 5. & eam affirmat recipiam, quamvis multi in omnia diversa abiciunt, non

21 vñfimus Valsquius de iure accrescendi. lib. 3. §. 23. a. 9. 3.

Probat texus juxta Gloss.] Quamvis hujus gloſſa

h. sententia at noſto Gomezii, ordinaria & communiter approbat dicatur & item attestatur Jalon. in leg. li-

22 est Imperatori, num. 3. ff. de legat. lib. primo & lib.

authentica ex caſa colum. n. 1. Cod. de liber. præt. tamē

multos non de nihil contradicentes nacta est, de quibus late Valsquius de reſolut. ultim. volunt. lib. 3. §. 1.

num. 50. & denique necessariū refutari atque intelligi

debet juxta doctissimam doctissimi Arii Pineli sententiam in l. 1. part. 1. num. 1. num. 73. cum seq. Cod. de bon. i. mat.

Ei istam dicit magis communem) Eandem sententiam in

commentum affirmat Rip. in eandem l. re conjuncti num.

11. Alciat. lib. 6. paradox. cap. 7. & in l. tripli,

ff. de verb. signific. Zaf. lib. 1. singul. intellect. cap. 18.

coll. 3. Joan. Coraſi. in l. testamentum, num. 4. cum seq.

Cod. de imp. Sed certe Bartoli opinio tautior, & quicunque

videtur, quam etiam preter nostrum Gomezium affirmat

receptam nonnullis Valquiis de successus progress. lib. 1. §. 1.

num. 36.

Item quero an ius accrescendi (Vide quæ supra obseruo

in cap. 3. annos. M.

Et iam dicit magis communem opinionem Iaf.) Ean-

dem sententiam non solum magis communem, ac non

solum etiam vetiorum, sed perficuum affirmat latè no-

m. lib. 3. §. 11. ver. deinceps.

44

WES

ADDITIONES.

SUMMARIUM.

1. Doctores hanc materiam explicantes referuntur.

2. Definitio iuriū accrescendi.

3. Ius accrescendi an habeat locum in contractibus.

An possit alterū per alterum quari obligatio;

4. Ius accrescendi an habeat locum in donatione Principis.

5. Quid in contractibus ex causa onerosa.

6. Quid in contractibus ex causa individualis.

7. Quid in melioratione Tertiij & Quinti.

8. Ius accrescendi an habeat locum in donatione causa mortis.

9. An in mortis causa capionibus.

10. An habeat locum in herede instituto in re certa.

Text. in l. 1. §. si ex fundo, ff. de heredibus institutis, an corrigatur per l. 1. tit. 4. 1. R. ecopilationis.

Institutus in re certa transmissio ius accrescendi.

An text. in dicto §. si fundo, procedat in foro conscientia.

De instituto in re aliena.

Hereditis appellatione an intelligatur institutus in re certa.

Institutus in re certa dato coherede universalis sub condicione, an possit pendente condicione occupare cetera bona.

Idem est, institutum in re certa non habere cohredem universalem, vel datum repudiare.

Institutus in re certa an admittatur ad emphyteusis hereditariam.

11. Institutus in re certa an habeat certa bona quando testator hoc prohibuit.

Quid in legatis.

In fideicommissario an possit fieri dicta prohibito.

12. Testatus, & intestatus an quis possit decedere.

13. Quid de instituto in re certa per verba obliqua.

14. De instituto in re certa dato coharedo.

Quid si coharedi datum repudiare.

15. Quod bona accrescant secundum portiones hereditarias.

Quid in legatis.

16. Qua commoda habens institutus in re certa.

- An habeat locum beneficium, l. final. Cod. de edicto divi Adriani.
- 17 Institutus in re certa aliena an habeat jus accrescendi.
- 18 Heres universalis qui unam rem acceptavit, an consequatur cetera bona.
- Repudians partem, an videatur totam hereditatem repudiare.
- 19 Institutus in parte puræ, & in parte sub conditione, si in parte conditionali haberet substitutionem quid?
- 20 Quid herede unam partem acceptante, & aliam repudiante?
- Quid in legatis.
- Quid in herede hereditis.
- Expenditur l. 5. tit. 6. lib. 5. Recopilationis.
- 21 Institutus in diversa partibus unam acceperint, an aliam acquirat si in ea habeat substitutionem.
- Adiens hereditatem patris, non potest repudiare hereditatem pupilli cui suis substitutus.
- An legitimam possit filius acceptare, & reliqua bona repudiare.
- 22 Animus adhibens in una re extenditur ad totum.
- 23 Quid de jure accrescendi inter plures, quorum unus repudiat.
- 24 Jus accrescendi an habeat locum inter fiduciarios.
- 25 Qualiter heredes dicantur inter se conjuncti. De conjunctione reali.
- Explicatio text. in l. sicut, ff. de alimentis legatis.
- 26 Conjuncti verbis qui sunt.
- 27 Copula, &c., posita inter personas, dividit effectum dispositionis aequaliter.
- 28 Portio deficere coheredi invito.
- Quid si portio deficere postquam acquista est. Alii coheres possit suam portionem jam agnoscere repudiare, ne scilicet invito altera accrescat.
- Alii causas in quibus invito non accrescit.
- 29 Jus accrescendi an habeat locum in conjunctione legali.
- De remuneratione lucri constante matrimonio quasit.
- 30 Quibus modis dicatur deficere portio, ut accrescat.
- Damnum ad mortem an habeat facionem testamenti passivam.
- De eo quod relinquitur incapaci sub tacita si de hereditate.
- Fiscus quando impedit jus accrescendi.
- 31 Inter conjunctos quis preferatur. Quid in collective vocatis.
- Portio hereditatis paterna deficiens in filio unius matrimonii an accrescat diuisi alterius matrimonii.
- Quid in pupillari substitutione.
- 32 Conjuncti re an preferatur conjuncto verbis.
- 33 Aliquo modo conjunctus preferitur omnino disjuncto.
- 34 Si omnes sunt disjuncti, omnibus accrescit.
- 35 Jus accrescendi an transeat ab heredes.
- Fideicommissum conditionale unitum cum jure accrescendi an transmittatur.
- 36 Jus accrescendi an sit potenterius iure substitutionis.
- 37 In legitima filiorum an habeat locum jus accrescendi.
- 38 Jus accrescendi an habeat locum in legatis. Quid inter conjunctos verbis,
- Quid in legato alimentorum, datis, vel quantitatibus.
- Quid quando legatarius admittitur de jure speciali.
- 39 Quid in legateris conjunctis conjunctione legali.
- 40 Jus accrescendi an habeat locum in usufructu.
- 41 An in portione usufructus jam quiesca.
- An in conjunctis tantum verbis.
- 42 Jus accrescendi in legatis an habeat locum inter invitos.
- 43 An porcio accrescat cum suo onere.
- Quid in legatis.
- Quid in legatis nisi relatis nominatis ab uno herede.
- 44 Jus accrescendi an transeat in particularē successorē.
- An in fideicommissarium.
- An in fiscum.
- 45 Jus accrescendi an procedat bode de jure Regio.
- 46 Substitutionis pupillaris an accrescat hereditati paternae transmissa.
- 47 Jus accrescendi an habeat locum in spurio vel alio prohibito succedere qui succedit ex dispensatione.
- 48 Divisio inter fratres an tollat jus accrescendi.

doct hinc noster Gomezius, & hoc indistinctè pro regula confirmant dicentes non habere locum jus accrescendi in contractibus, Mantica de conjecturis ultimarum voluntatum, lib. 4. titul. 12. numero 4. & in tract. de successione conventionibus, l. 22. titul. 34. ex num. 4. Richardus in s.m. 4. Institut. de donationibus, Clarus & emphyensis, quæst. 39. numero 1. Molina de primogenitiis, lib. 1. cap. 12. num. 36. Menchaca de successionum creatione, s.m. 10. ex num. 11. 6. Alvarado de conjecturata mente defunctorum, lib. 4. cap. 3. § 1. num. 33. Barbosa in leg. Gains, ff. soluto matrimonio, num. 17. Joannes Gratianus in regula 17. num. 2. Amaya in l. unica, Cod. si imperial, liberalis. sicuti num. 9. Socynus in regul. 214. & alij plurimi relati à Cardolo in tractatu de jure accrescendi, illatione 28. num. 2. Tusclus litera I. conclus. 457. Quesada cap. 13. num. 7. in suis questionibus, Cancerius 3. part. cap. 2. num. 50. & ratio est quam tradit Suarez in additione lit. A. Richardus in s. quod si quis Institut. de inutilibus stipulationibus, n. 10. cum Duarenco lib. 1. de jure accrescendi, cap. 15.

Nec solidum fundamentum dictæ conclusionis potest defini ex leg. s.m. & Tito, ff. de verbis obligacionis, ut contra Morquachum de divisione bonorum, lib. 3. cap. 10. num. 6. advertit Cardolo supr. 4. n. 1. & 2. Richardus in regulatione titul. ff. de acquirenda hereditate, cap. 29. num. 64. sed ex rationibus duas ipse ibi tradit. & num. 5. & Cancerius 3. part. cap. 12. n. 55.

Hoc tamen conclusio limitanda, & explicanda videtur, juxta distinctionem traditam infra in additione ad num. 5.

Ibi. Et licet hodie ille text. sit correctus, &c.

Quod hotie de jure Regni, alteri per alterum possit queri obligatio ut hic innuit noster Gomezius: probant Gregorius Lopez in l. 7. tom. 1. part. 5. Matienz. in l. 1. per text. ibi titulo 16. libro 5. Recopil. glossa 5. num. 7. & ibi Azevedus num. 36. Gutierrez in dicta leg. unica, Cod. quando non potenterius partes, & n. 35. & in libro 4. questionum civil. quæstione 68. n. 4. Cancerius 3. part. cap. 22. num. 56. Pardalorius la in lib. 2. rerum quotidian. cap. 5. ex num. 17. & opimè explicans, limitans Richardus in s. planè, Institut. de inutilibus stipulationibus numero 14. & sequentibus, à quibus diffundit doctissimus Thomas Sanchez lib. 1. de matrimonio distinctione 7. num. 28.

Sed certè non video quomodo ex dicta lege Regia colligatur argumentatio Joannis Gutierrez in dicta l. unica, Codic. quando non potenterius partes, & c. num. 36. quem refert Morquachum de divisione bonorum, lib. 3. cap. 10. num. 8. & Pardalorius lib. 2. quotidian. cap. 5. num. 18. dicendum indistinctè jam hodie habere locum jus accrescendi in contractibus ex decisione dicti. l. 2. siquidem ut jam diximus jus accrescendi non cessabit ex ratione text. in dicta l. si mibi, & Tito, quæ corrigunt secundum communem opinionem per d.l. 2. titul. 16. lib. 5. Recopil. Sed ex alia ueniente in contractibus strictam faciendam interpretationem, ut advertit Cancerius 1. part. cap. 22. num. 55.

Ad quod licet in contractibus non habeat locum jus accrescendi, hoc verum esse ait Suarez in leg. quoniam in prioribus, in declaratione l. Regni, verifico: Nono quæratur, num. 7. nisi dilatio redderetur omnino inutilis non cesse jure accrescendi.

4 Ad num. 2. ibi. Quod ramen fallit, &c.
Ant. Gomez. Variæ Resolut. Tom. I.

In donatione facta à Principe duabus, vel pluribus, quod habeat locum jus accrescendi inter eos, etiam post jus quæsum, hic refolvit; & hoc ipsum certam Petrus Gregor. in syntagm. lib. 46. cap. 11. num. 5. Crallus in s. jus accrescendi, questione 15. num. 4. Paralta in l. & Proemio, nam. 4. ff. de legis 2. Mantica de tacitis, & ambiguis conventionibus, tom. 2. lib. 13. titul. 17. num. 15. & lib. 22. titul. 31. num. 11. ad 15. Gutierrez in l. unica, Cod. quando non potenterius partes, & c. num. 16. &

42. Duarenco de jure accrescendi, lib. 1. cap. 16. & alii quam plurimi relati à Cardulo in dicto trattatu de jure accrescendi, illatione 32. num. 1. Cancerius variarum 3. part. cap. 22. num. 52. ubi etiam alios refert. Quod speciali constitutione Imperatoris in leg. unica, Cod. si imperial, liberalis. sicuti, &c. procedere simile quæ ratione proper quam in ultimis voluntatibus lex induxit jus accrescendi, ait Cardolo dicta illatione 28. num. 8. sed Ossaldus in annotationibus ad Donellum lib. 7. cap. 12. littera L. rectius dicendum opinatur in dicta leg. unica, non jus accrescendi, sed largiore interpretationem donatiōnis Principis operari dictum effectum, nec dissentire videretur idem Cardolo, dicta illatione 32. num. 3. ad similitudinem dispositionis text. in l. si qua mulier, Cod. ad Tertulianum, quem vide, & Franciscum de Anava in dicta leg. unica, Cod. si imperial, liberalis. sicuti, num. 18. & seqq. ubi verius dicit in specie dicta legis locum non habere jus accrescendi, sed vocari sicuti jure successionis; & ibi num. fin. docet dictam l. non procedere in Dicibus, Marchionibus, & reliquis.

Ad num. 3. ibi; Secunda conclusio, &c.

In contractibus ex causa onerosa dividua vel s. individua, quod habeat locum jus accrescendi resolvit Gomezius sic, & Cancer. 3. part. c. 22. numero 46. & quidem licet relati supra in additione ad numerum 1. indistinctè hoc jus negent in contractibus eorum ramen resolutionis tempora est, ita ut in contractibus bone fidei locum habeat jus accrescendi, non in stricti juris, ut ex Duarenco, cap. 15. lib. 1. de jure accrescendi, docet Richardus in s. quod si quis Institut. de inutilibus stipulationibus numero 14. & sequentibus, à quibus diffundit doctissimus Thomas Sanchez lib. 1. de matrimonio distinctione 7. num. 28.

In dicta leg. Regia colligatur argumentatio Joannis Gutierrez in dicta l. unica, Codic. quando non potenterius partes, & c. num. 36. quem refert Morquachum de divisione bonorum, lib. 3. cap. 10. num. 8. & Pardalorius lib. 2. quotidian. cap. 5. num. 18. dicendum indistinctè jam hodie habere locum jus accrescendi in contractibus ex decisione dicti. l. 2. siquidem ut jam diximus jus accrescendi non cessabit ex ratione text. in dicta l. si mibi, & Tito, quæ corrigunt secundum communem opinionem per d.l. 2. titul. 16. lib. 5. Recopil. Sed ex alia ueniente in contractibus strictam faciendam interpretationem, ut advertit Cancerius 1. part. cap. 22. num. 55.

Ad quod licet in contractibus non habeat locum jus accrescendi, hoc verum esse ait Suarez in leg. quoniam in prioribus, in declaratione l. Regni, verifico: Nono quæratur, num. 7. nisi dilatio redderetur omnino inutilis non cesse jure accrescendi.

Ad num. 4. ibi: Tertia conclusio, &c.
Et ibi. Sed advertendum est, &c.